

זוהר היומי

זוהר במדבר – דף רנ"א ע"ב

פרשת פנחס

◆ הקטע מתחיל בדף הקודם (רנ"א ע"א) ומסתיים בדף זה ◆

טקסט הזוהר

בְּנוֹרָא, דְּכַתִּיב, (דְּבָרִים ז') פְּסִילֵי אֱלֹהֵיהֶם תִּשְׂרֹפוּן בָּאֵשׁ. אֲמַר קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, אֵל תֹּאכְלוּ מִמֶּנּוּ נָא. דְּלֹא יִימְרוּן בְּרַעוּתָא וּבְתִיאוּבְתָא דְדַחֲלָנָא, אַכְלִין לֵיהּ הָכִי. אֵלָּא אֲתִקְיָנוּ לֵיהּ צָלִי, וְלֹא מְבוּשָׁל, דְּאֵלּוּ מְבוּשָׁל יְהֵא טְמִיר, וְלֹא יַחֲמוּן לֵיהּ, אֵלָּא תְקוּנָא דִּילֵיהּ דִּיחֲמוּן לֵיהּ הָכִי מוֹקְדָא בְּנוֹרָא, בְּגִין דְּרִיחִיהּ נוֹדֵף.

תרגום לעברית

לְבַסּוֹף דְּנִים אוֹתוֹ בָּאֵשׁ, שְׂכָתוּב (דְּבָרִים ז') פְּסִילֵי אֱלֹהֵיהֶם תִּשְׂרֹפוּן בָּאֵשׁ. אֲמַר הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא: אֵל תֹּאכְלוּ מִמֶּנּוּ נָא. שְׁלֹא יֵאמְרוּ שְׂבָרְצוֹן וּבְתִאָּוָה שֶׁל יִרְאַתָּנוּ אֲכָלוּ אוֹתוֹ כֵּךְ. אֵלָּא תְקַנּוּ אוֹתוֹ צָלִי, וְלֹא מְבוּשָׁל, שְׁאֵם יְהִיָּה מְבוּשָׁל, יְהִיָּה מְסִתֵּר וְלֹא יִרְאוּ אוֹתוֹ, אֵלָּא תְקוּנָתוֹ שִׁירָאוּ אוֹתוֹ כֵּךְ שְׂרוּף בָּאֵשׁ, כְּדִי שִׁיחֶיהָ רִיחוֹ נוֹדֵף.

טקסט הזוהר

וְתוֹ רִישִׁיָּה עָלֵיהּ כְּפוּף עַל קְרִסוּלוֹי, דְּלֹא יִימְרוּן דְּחִיָּה, אוּ מְלָה אַחֲרָא הוּא, אֵלָּא דִּישְׁתַּמּוּדְעוֹן לֵיהּ, דְּאִיְהוּ דְּחִלָּא דְלֵהוֹן. וְתוֹ, דְּלֹא יִיכְלוּן לֵיהּ. בְּתִיאוּבְתָא, אֵלָּא עַל שְׂבָעָא, אֲרַח קְלָנָא וּבְזִיוֹן. וְתוֹ, עֲצָם לֹא תִשְׁבְּרוּ בּוֹ, אֵלָּא דִּיחֲמוּן גְּרַמּוּי רָמָאן בְּשׁוּקָא,

וְלֹא יִיכָלוּן לְשַׁזְבָּא לִיָּהּ. וְעַל דָּא כְּתִיב, (במדבר לג) וּבִאֲלֵהֶם עָשָׂה ה' שְׁפָטִים. דִּינִין סְגִיָּאִין. תּוּ וּמִקְלָכֶם בְּיָדְכֶם, וְלֹא חֲרָבָא וְרוֹמָחָא וּשְׂאָר מְאִנֵּי קֶרְבָּא.

תרגום לעברית

ועוד, ראשו עליו כפוף על קרסליו, שלא יאמרו שחיה או דבר אחר הוא, אלא שיכירו אותו שהוא יראתם. ועוד, שלא יאכלו אותו בתאבון, אלא על השבע, דרך קלון ובזיון ועוד, עצם לא תשפרו בו, אלא שיראו עצמותיו משלכות בשוק, ולא יהיו יכולים להציל אותו. ועל זה כתוב, (במדבר לג) וּבִאֲלֵהֶם עָשָׂה ה' שְׁפָטִים. דִּינִים רַבִּים. ועוד נאמר, וּמִקְלָכֶם בְּיָדְכֶם, וְלֹא חֲרָב וְרוֹמַח וּשְׂאָר כְּלֵי מִלְחָמָה.

טקסט הזוהר

אמר רבי יהודה, הא אוקמוה, דמצראי פלחי למזל טלה, ובגין כך פלחין לאימרא. אמר רבי יוסי, אי הכי, טלה יפלחון, ולא אימרא. אמר ליה, כלא פלחין, אלא מזל טלה נחית וסליק בטלה ואימרא, ובגין כך פלחין לכלא. אמר ליה הכי שמענא, דכל בעירא רבא (ס"א דצאן) דחלא דלהון הנה, ועל דא קטיל קודשא בריך הוא כל בכור בהמה. והא אתמר דאלין אינון דרגין דלעילא, דאקרון הכי.

תרגום לעברית

אמר רבי יהודה, כבר פרושוהו שהמצרים עובדים למזל טלה, ומשום כך עובדים לשה. אמר רבי יוסי, אם כן, יעבדו טלה ולא ששה. אמר לו, הכל עובדים, אלא שמזל טלה יורד ועולה בטלה ושה, ומשום זה עובדים לכלם. אמר לו, כך שמעתי, שכל בהמה גדולה (של צאן), יראה שלהם היתה, ועל זה הרג הקדוש ברוך הוא כל בכור בהמה. והרי נתבאר שאלו הן מדרגות שלמעלה שנקראות כך.

אמר רבי אלעזר, כתיב (שמות יב) כל מחמצת לא תאכלו, וכתיב (שמות יג) לא יאכל חמץ. אלא דא דכר, ודא נוקבא. אמר רבי שמעון, אלעזר ברי, בדא (זה שייר ברעיא מהימנא אחר קרבנא) כתיב לא תאכלו, ובדא כתיב לא יאכל, אמאי לא כתיב לא תאכלו. אלא, נוקבא דאיהי אסטיאת ארחקא, באזרה ודאי, דכר דאיהו אחיד בחוטא דדכיו יתיר, בבקשה. ועל דא כתיב, לא יאכל, לא תאכלו.

תרגום לעברית

אמר רבי אלעזר, כתוב (שמות יב) כל מחמצת לא תאכלו, וכתוב (שם יג) לא יאכל חמץ. אלא זה זכר, וזו נקבה. אמר רבי שמעון, אלעזר בנאי, בזה כתוב לא תאכלו, ובזה כתוב לא יאכל. מדוע לא כתוב לא תאכלו? אלא נקבה שהיא נוטה מדרכה - ודאי באזרה. זכר שהוא אחוז בחוט של טהרה יותר - בבקשה. ועל זה כתוב לא יאכל, לא תאכלו.

טקסט הזוהר

אמר ליה אבא, והא כתיב (דברים טז) לא תאכל עליו חמץ. אמר ליה, אסגי תבין יתירין ליקרא לקרבנא. אבל בקדמיתא בבקשה לא יאכל. אבל לבתר באזרה, לא תאכלו, דהוא קשיא מתרווייהו. מחמצת מאי טעמא. בגין דריחא דמותא אית תמן. חמץ, דכר. מחמצת, נוקבא. (משלי ה) רגליה יורדות מות, ברישא וסיפא דתיבה, תשכח לה. ובגין דא מאן דאכיל חמץ בפסח, איהו אקדימת ליה מותא, ולינדע דמית הוא בעלמא דין, ובעלמא דאתי, כתיב (שמות יב) ונכרתה הנפש ההיא.

תרגום לעברית

אמר לו, אבא, והרי כתוב (דברים טז) לא תאכל עליו חמץ. אמר לו, הרבה תבות יתרות לכבודו של הקרבן. אבל בתחלה בקשה - לא יאכל, אבל לבסוף באזרה - לא תאכלו, שהוא קשה משניהם. מחמצת, מה טעמה? משום שריח של מות יש שם. חמץ

- זָכַר, מַחְמָצָה - נִקְבָּה. (משלי ה) רַגְלֶיהָ יִרְדּוּת מָוֶת, בְּרָאשׁ וּבְסוֹף הַתֵּבָה תִּמָּצָא אוֹתָהּ. וּמִשּׁוּם זֶה מִי שְׁאוּכַל חֲמִץ בְּפֶסַח הוּא מְקֻדָּם לְעֲצֻמוֹ הַמָּוֶת, וְשִׁידַע שֶׁהוּא מֵת בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא, שְׂכָתוֹב (שמות יב) וְנִכְרְתָה הַנֶּפֶשׁ הַהִיא.

טקסט הזוהר

מִצָּה, אָמַאי (ס"א אתקריאת מצה). אֵלָא הָכִי תַנִּינָן, שְׂדִי: בְּגִין דְּאָמַר לְעוֹלָמוֹ דִּי, דִּיאֲמַר לְצִרוֹתֵינוּ דִּי. אוּף הָכִי מִצָּה, בְּגִין דְּקָא מְשַׁדֵּד דְּמִבְרַחַת לְכָל סְטָרִין בִּישׁוּן, וְעֵבִיד קִטְטָה בָּהּ, כְּגוּוֹנָא דְשְׂדִי דְמוּזוּזָה, דְּמִבְרִיחַ לְשָׂדִים וּמִזִּיקִים דְּתַרְעָא, אוּף הָכִי אִיהִי מִבְרַחַת לֹון מְכָל מְשַׁכְנֵי קְדוּשָׁה, וְעֵבִיד מְרִיבָה וּקִטְטָה בָּהּ. כְּמָה דְּאֵת אָמַר, (שמות יז) מָסָה וּמְרִיבָה. עַל דָּא כְּתִיב מִצָּה. וְהָא מָסָה בְּסֻמָּה אִיהִי. אֵלָא תַרְגוּמוֹ דְּמָסָה, אִיהִי מִצִּוֹתָא.

תרגום לעברית

מִצָּה, מְדוּעַ (נקראת מצה) ? אֵלָא כֹּךְ שְׁנִינָן, שְׂדִי - מִשּׁוּם שְׁאָמַר לְעוֹלָמוֹ דִּי, שְׁיִאֲמַר לְצִרוֹתֵינוּ דִּי. אִי כֹךְ מִצָּה, מִשּׁוּם שְׁהִיא מְשַׁדֵּדַת וּמִבְרִיחָה לְכָל צְדָדִים רָעִים וְעוֹשָׁה קִטְטָה בִּינֵיהֶם כְּדָגְמַת שֵׁם שְׂדִי שְׂפִמְזוּזָה, שְׂמִבְרִיחַ לְשָׂדִים וּמִזִּיקִים שְׂפִשְׁעֵר - אִי כֹךְ הִיא מִבְרִיחָה אוֹתָם מְכָל מְשַׁכְנֵי הַקְּדוּשָׁה, וְעוֹשָׁה מְרִיבָה וּקִטְטוֹת בָּהֶם, כְּמוֹ שְׁנִיאֲמַר (שמות יז) מָסָה וּמְרִיבָה. וְעַל זֶה כְּתוּב מִצָּה, וְהִרִי מָסָה נִכְתָּבַת בְּאוֹת סְמִ"ךְ? אֵלָא תַרְגוּם שֶׁל מָסָה הוּא מִצִּוֹתָא.

טקסט הזוהר

רַעִיא מַהִימָנָא אָמַר רַעִיא מְהִימָנָא, כְּגוּן לִישְׁנָא דְּאִיהוּ מְקַל לְכָל אַנְשֵׁי בֵיתִיהּ, וְאִיהוּ לִישְׁנָא דְּאֵת ו', וְאִיהוּ מִטָּה דְּבִיָּה עֲשָׂר אוֹתִיּוֹת, וּבִיָּה מְחָא קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא עַל יְדוֹי י' מְחָאן. וּבְגִין דְּכָל מְחָאן הוּוּ מְסֻטָּרָא דְּה' ה', רַבִּי עֲקִיבָא אוֹמַר, מִנִּין שְׂכָל מְכָה וּמְכָה

שֶׁהָבִיא הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עַל הַמִּצְוִים בְּמִצְרֵי הַיָּתָה שֶׁל חֲמֵשׁ מִכּוֹת וְכו', אָמַר מִעֲתָה וְכו'. וְאֵת ה' סִלָּקָא בְּאֵת י' לְחֻמְשֵׁין מִחָאן, חֲמֵשׁ זְמַנִּין חֲמֻשִּׁין, אֵינּוֹן ר"ן. וּבְגִין דָּא, וְעַל הָיִם לָקוּ ר"ן מִכּוֹת.

תרגום לעברית

אָמַר הַרְּוָעָה הַנֶּאֱמָן, כְּמוֹ לְשׁוֹן שֶׁהוּא מִקָּל לְכָל אֲנָשִׁי בֵּיתוֹ, וְהוּא לְשׁוֹן צוּרַת אוֹת ו', וְהוּא מִטָּה שָׁבוּ עֲשֶׂר אוֹתִיּוֹת, וּבּוֹ הִכָּה הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עַל יָדוֹ עֲשֶׂר מִכּוֹת. וּמִשּׁוּם שֶׁכָּל הַמִּכּוֹת הָיוּ מִצַּד שֶׁל ה' ה', אָמַר רַבִּי עֲקִיבָא, מִנֵּין שֶׁכָּל מִכָּה וּמִכָּה שֶׁהָבִיא הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא עַל הַמִּצְוִים בְּמִצְרֵי הַיָּתָה שֶׁל חֲמֵשׁ מִכּוֹת וְכו', אָמַר מִעֲתָה וְכו'. וְאוֹת ה' עוֹלָה בְּאוֹת י' לְחֻמְשֵׁים מִכּוֹת. חֲמֵשׁ פְּעָמִים חֲמֻשִּׁים הֵם מְאֲתִים וְחֻמְשִׁים. וּמִשּׁוּם זֶה נֶאֱמַר, וְעַל הָיִם לָקוּ מְאֲתִים וְחֻמְשִׁים מִכּוֹת.

טקסט הזוהר

אמר יוסף, כל מיטב ארץ מצרים רעמסס היא, וההיא ארעא אפרישו לדחלן דלהון, לרעיא ולמיהך בכל ענוגין דעלמא. וכל מצראי חשיכון לאינון דרען לדחליהון, כדחליהון. ודא שאיל יוסף מפרעה, לשלטאה אחוי על דחלן דמצראי, דאתכפיין תחות ידיה, כעבדים בתר מלכיהון, למהוי כלהו מתכפיין תחות שם יי מסטריהון, ולא שליט בעלמא אלא שם יהוה. ואתכפיין כל ממנן תחות ידיה.

תרגום לעברית

אָמַר יוֹסֵף, כָּל טוֹב אֶרֶץ מִצְרַיִם הִיא רַעְמֶסֶס, וְאוֹתָהּ אֶרֶץ הַפְּרִישׁוּ לְיִרְאָתָם, לְרַעוֹת וּלְהִלָּה בְּכָל תַּעֲנוּגוֹת הָעוֹלָם. וְכָל הַמִּצְרַיִם הִחֲשִׁיבוּ לְאוֹתָם שְׂרׁוּעִים לְיִרְאָתָם - כְּיִרְאָתָם. וְזֶה מֵה שֶׁשָּׂאֵל יוֹסֵף מִפְּרָעָה, שִׁשְׁלָטוֹ אַחֲיוֹ עַל יִרְאָתָם שֶׁל הַמִּצְרַיִם, שֶׁכְּפוּיִים תַּחַת יָדָיו כְּעַבְדִּים אַחֲרֵי מַלְכֵיהֶם, לְהִיּוֹת כָּלָם נִכְפָּים תַּחַת שֵׁם יְהוָה מִצָּדָם, וְלֹא יִשְׁלָט בָּעוֹלָם אֶלָּא שֵׁם יְהוָה, וְיִכְנְעוּ כָּל מִמְנִים תַּחַת יָדָיו.

ולאחזאה לון, דאיהו עתיד לאיתפרעא מנהון, הדא הוא דכתיב, (שמות יב) ובכל אלהי מצרים אעשה שפטים אני יהוה. כד מטעיין לבריין ועבדין גרמיייהו אלוהות. ובגין דטלה ממנא דיליה, איהו רב על כל ממנן דאלהים אחרים, מני קדשא בריך הוא לישראל, (שמות יב) ויקחו להם איש שה לבית אבות שה לבית, ואשליט לון עליה, ותפשי ליה, תפיש בתפישה דלהון יומא ותרין ותלת. ולבתר דא אפיקו ליה לדינא לעיני כל מצראי, לאחזאה דאלהא דלהון ברשו דישראל למעבד ביה דינא.

תרגום לעברית

וְלִהְיֹאוֹת לָהֶם שֶׁהוּא עֲתִיד לְהַפְרֵעַ מֵהֶם, זֶהוּ שֶׁכָּתוּב (שְׁמוֹת יב) וּבְכָל אֱלֹהֵי מִצְרַיִם אֶעֱשֶׂה שְׁפָטִים אֲנִי יְהוָה. כִּינֹן שֶׁהִטְעוּ לְבָרִיּוֹת וַעֲשׂוּ עֲצָמָם אֱלוֹהוֹת, וּמִשּׁוֹם שֶׁטָּלָה, מִמָּנָה שָׁלוֹ, הוּא גָדוֹל עַל כָּל הַמִּמְנִים שֶׁל אֱלֹהִים אֲחֵרִים, צִוָּה הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא לְיִשְׂרָאֵל, (שְׁמוֹת יב) וַיִּקְחוּ לָהֶם אִישׁ שֶׁה לְבַיִת אָבוֹת שֶׁה לְבַיִת, וְהִשְׁלִיט אוֹתָם עָלָיו, וְתָפְסוּ אוֹתוֹ תָּפֹס בַּתְּפִיסָה שֶׁלָּהֶם יוֹם וּשְׁנָיִם וְשָׁלֹשׁ, וּלְאַחֵר זֶה הוֹצִיאוּ לוֹ לְדִין לְעֵינֵי כָּל מִצְרַיִם, לְהִרְאוֹת שֶׁהָאֱלוֹהִים שֶׁלָּהֶם בְּרִשּׁוֹת יִשְׂרָאֵל לַעֲשׂוֹת בּוֹ דִין.

טקסט הזוהר

בגין דא, (שמות יב) אל תאכלו ממנו נא ובשל מבשל במים כי אם צלי אש ראשו על כרעיו ועל קרבו, למהוי דן באש צלי, ומני לזרקא לגרמיה דיליה בשוקא בבזוי. ובגין דא, (שמות יב) ועצם לא תשברו בו. ומני ליומא רביעאה, בתר דהוה תפיש ג' יומין קשור, למעבד ביה דינא. ודא קשיא לון מכל מכתשין דמחא לון קדשא בריך הוא, על ידא דרעיא מהימנא. ולא עוד, אלא דמני דלא למיכל ליה בתיאובתא. ומיד דחמאן גרמוי בשוקא, ולא יכלין לשזבא ליה, דא קשיא לון מכלא. ולא עוד, אלא דאתמר בהו, (שמות יב) ומקלכם בידכם, לאתכפייא כל דחלן דמצראי, תחות ידייהו. ובגין דאינהו בכורות ממנן, כתיב (שמות יב) ויי הכה כל בכור.

בגלל זה נאמר, (שם) אל תאכלו ממנו נא ובשל מבשל במים כי אם צלי אש ראשו על כרעיו ועל קרבו, להיות נדון באש צלי, וצוה לזרק לעצמותיו בשוק בבזיון. ומשום זה נאמר, (שם) ועצם לא תשפרו בו. וצוה ליום הרביעי, אחר שהיה תפוס שלשה ימים קשור, לעשות בו דין. וזה קשה להם מכל נגעים שהכה להם הקדוש ברוך הוא על ידי הרועה הנאמן. ולא עוד, אלא שצוה שלא לאכל אותו בתאוה. ומיד שראו עצמותיו בשוק ולא יכלו להצילו, זה קשה להם מהכל. ולא עוד, אלא שנאמר בהם (שם) ומקלקלם בידכם, לכפות כל יראתם של המצרים תחת ידיהם. ומשום שהם בכורות ממנים, כתוב (שם) וזה הבה כל בכור.

אחר כל זה, כתוב (שם יג) לא יראה חמץ, (דברים טז) שבעת ימים תאכל עליו מצות לחם עני. וכתוב (שמות יב) כל מחמצת לא תאכלו. אמר הרועה הנאמן, מדוע צוה שלא לאכל חמץ שבעת ימים ולאכל בהם מצה? ומדוע לא יאכל, ומדוע נאמר לא תאכלו? אלא שבקה כוכבי לכת, והם: שצ"ם חנכ"ל. והם מצד של טוב ורע, אור הפנימי, מצה. קלפה שפחויץ - חמץ. והם, חמץ - זכר. מחמצת - נקבה.

טקסט הזהר

בתר כל דא כתיב, לא יאכל חמץ (שמות יג) שבעת ימים תאכל עליו מצות לחם עני. וכתוב (שמות יב) כל מחמצת לא תאכלו. אמר רעיא מהימנא, אמאי מני דלא למיכל חמץ שבעת יומין, ולמיכל בהון מצה. ואמאי לא יאכל, ואמאי לא תאכלו. אלא ז' ככבי לכת ואינון: שצ"ם חנכ"ל. ואינון מסטרא דטוב ורע, נהורא דלגו מצה. קליפה דלבר חמץ. ואינון חמץ דכר מחמצת נוקבא. בתר כל דא כתיב, (דברים טז) לא יאכל חמץ שבעת ימים תאכל עליו מצות לחם עני. וכתוב (שמות יב) כל מחמצת לא תאכלו. אמר רעיא מהימנא, אמאי מני דלא למיכל חמץ שבעת יומין, ולמיכל בהון מצה. ואמאי לא יאכל, ואמאי לא תאכלו. אלא ז' ככבי לכת ואינון: שצ"ם חנכ"ל. ואינון

מִסֵּטְרָא דְטוֹב וָרַע, נְהוֹרָא דְלִגּוּ מַצָּה. קְלִיפָּה דְלִבְר חֲמִץ. וְאִינוּן חֲמִץ דְכַר מִחֲמַצָּת
נוֹקְבָא. מַצָּה דְלִגּוּ שְׁמוּרָה. וְאִינוּן, (אֶסְתֵּר ב) שְׁבַע הַנְּעוּרוֹת הָרְאוּיוֹת לָתֵת לָהּ מִבֵּית
הַמֶּלֶךְ. וְאֶתְמַר עֲלֵיהּ, (שְׁמוֹת יב) וְשִׁמְרָתֶם אֶת הַמִּצּוֹת. מַצָּה אִיהִי שְׁמוּרָה לְבַעֲלָהּ,
דְּאִיהּ ו'. וְכִי אֶתְעֵבִיד מַצָּה.

תרגום לעברית

מַצָּה שְׁבֻפָּנִים - שְׁמוּרָה. וְהֵם (אֶסְתֵּר ב) שְׁבַע הַנְּעוּרוֹת הָרְאוּיוֹת לָתֵת לָהּ מִבֵּית הַמֶּלֶךְ.
וְנֶאֱמַר עֲלֵיהֶם (שְׁמוֹת יב) וְשִׁמְרָתֶם אֶת הַמִּצּוֹת. מַצָּה הִיא שְׁמוּרָה לְבַעֲלָהּ, שֶׁהוּא אוֹת
ו', וְכִי נַעֲשִׂית מַצָּה.

תרגום עברי אינו זמין במקור

טקסט הזהור

וּמֵאֵן דְּנִטִיר לָהּ לְגַבֵּי יָהּ, דְּגִנְיִין בְּמִ'ץ מִן מַצָּה, וְאִינוּן. י"ם ה'ץ. וּמִנִּי קוּדְשָׁא בְּרִיךְ
הוּא לְבָרַךְ לָהּ שְׁבַע בְּרָכוֹת לַיִל פֶּסַח, דְּאִינוּן שְׁבַע הַנְּעוּרוֹת דִּילָהּ, שְׁצ"ם חֲנֻכָּ'ל. וּמִנִּי
לְאַעֲבָרָא מְנַהוּן חֲמִץ וּמִחֲמַצָּת, דְּאִינוּן עֲנָנִים חֲשׂוּכִין דְּמַכְסִּין עַל נְהוֹרִין, דְּשִׁבְעָה כְּכַבֵּי
לָכֵת, דְּאֶתְמַר בְּהוּן (בְּרֵאשִׁית מֵא) וְתַבְאֲנָה אֶל קֶרְפְּנָה וְלֹא נֹדַע כִּי בָּאוּ אֶל קֶרְפְּנָה
וּמִרְאִיהוֹן רַע, חָשׂוּהּ כְּאֶשֶׁר בְּתַחֲלָהּ. דְּכָל כַּף חֲשׂוּכָא דְעֲנָנִין דְּלֵהוּן, דְּלֹא יִכְלִין נְהוֹרִין
לְאַנְהָרָא לְהוּן, וּבְגִין דָּא וְלֹא נֹדַע כִּי בָּאוּ אֶל קֶרְפְּנָה. (ע'כ רַעִיא מֵהִימְנָא).

תרגום לעברית

וּמִי שֶׁשׁוּמֵר לָהּ בְּשִׁבְלִי י'הּ הַגִּנּוּזִים בְּאוֹתִיּוֹת מ'ץ מִמַּצָּה, וְהֵם י"ם ה'ץ. וְצוּהּ הַקָּדוֹשׁ
בְּרוּךְ הוּא לְבָרַךְ אוֹתָהּ בְּשְׁבַע בְּרָכוֹת לַיִל פֶּסַח, שֶׁהֵן שְׁבַע הַנְּעוּרוֹת שְׁלָהּ, שֶׁהֵן שְׁצ"ם
חֲנֻכָּ'ל. וְצוּהּ לְהַעֲבִיר מִהֵן חֲמִץ וּמִחֲמַצָּת, שֶׁהֵם עֲנָנִים חֲשׂוּכִים שֶׁמַּכְסִּים עַל אוֹרוֹת שֶׁל
שְׁבַע כְּכַבֵּי לָכֵת, שֶׁנֶּאֱמַר בָּהֶם (בְּרֵאשִׁית מֵא) וְתַבְאֲנָה אֶל קֶרְפְּנָה וְלֹא נֹדַע כִּי בָּאוּ

אַל קִרְבָּנָה וּמִרְאִיָּהּ רַע. חֲשׂוֹךְ כְּאֶשֶׁר בְּתַחֲלָה. שְׁכַל כֶּף הַחֹשֶׁךְ שֶׁל הָעֲנָנִים שְׁלָהֶם, שְׁלֹא יְכוּלִים אֲוֵרוֹת לְהֵאִיר לָהֶם, וּמִשּׁוֹם זֶה נֶאֱמַר וְלֹא נִוְדַע כִּי בָּאוּ אֶל קִרְבָּנָה. (ע"כ רעיא מהימנא).

◆ הקטע מתחיל בדף זה וממשיך בדף הבא (רנ"ב ע"א) ◆

טקסט הזוהר

רַבִּי שְׁמַעוֹן פֶּתַח וְאָמַר, (תהלים סח) גָּעַר חַיִּת קִנְהָ עֲדַת אַבִּירִים בְּעִגְלֵי עַמִּים. גָּעַר חַיִּת, דָּא חַיָּה דְּאֵתְאַחַד בָּהּ עָשׂוּ. קִנְהָ: תְּנִינָן, דְּכִיּוּמָא דְּנָסֵב שְׁלֵמָה מִלְּכָא בֵּת פְּרָעָה, בָּא גַבְרִיאֵל, נָעֵץ קִנְהָ בְּיָמָא רַבָּא, וְעָלִיהּ אֲתַבְּנֵי קֳרְתָּא דְּרוּמִי. מֵאִי קִנְהָ. דָּא דְּכוּרָא דְּהָאִי חַיָּה

תרגום לעברית

רַבִּי שְׁמַעוֹן פֶּתַח וְאָמַר, (תהלים סח) גָּעַר חַיִּת קִנְהָ עֲדַת אַבִּירִים בְּעִגְלֵי עַמִּים. גָּעַר חַיִּת - זו החיה שאָחַז בָּהּ עָשׂוּ. קִנְהָ - לְמִדָּנוּ, שְׁפִיּוֹם שֶׁנִּשְׁאָ שְׁלֵמָה הַמֶּלֶךְ אֶת בֵּית פְּרָעָה, בָּא גַבְרִיאֵל, נָעֵץ קִנְהָ בֵּינָם הַגָּדוֹל, וְעָלִיו נִבְנִית עִיר שֶׁל רוּמִי. מֵהוּ קִנְהָ? זֶה הַזָּכָר שֶׁל זו החיה רָעָה, שֶׁיֵּשׁ לוֹ צֶד קָטָן בְּאַחִיזָתוֹ בְּקִדְשָׁהּ. וְזֶהוּ קִנְהָ שֶׁנִּעְוֵץ בֵּינָם הַגָּדוֹל, וּמִשּׁוֹם זֶה הִיא שׁוֹלֶטֶת עַל הָעוֹלָם, וְעַל שְׁלֹטוֹן זֶה כָּתוּב, (ישעיה יט) קִנְהָ וְסוּף קָמְלוּ. קִנְהָ, שְׁלֹטוֹן וְרֹאשׁ לְכָל הַמַּלְכוּת. וְעוֹד קִנְהָ, שֶׁעֲתִיד הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְשַׁבֵּר אוֹתוֹ כְּקִנְהָ זֶה.

מקור ומהדורה

הטקסט הארמי והתרגום לעברית: אתר תורת אמת (toratemetfreeware.com) — © ר' פנחס ראובן שליט"א.

מופץ שלא למטרות רווח, בכפוף לרישיון Creative Commons ייחוס – שימוש לא מסחרי – שיתוף זהה 2.5 (CC BY-NC-SA 2.5):
creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5

עיצוב הדף: זוהר היומי.